

פרשת שמיני

אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בהם (יא, מג)

רבי ישראל מאיר הכהן מראדין, בעלה "חפץ חיים" נזהר היה מאוד בכשרות מזונו וזהו בתכלית ההידור וללא שום פיקפוק חלילה.

דבר מאכל שנזקקו לשאול לגביו שאלה הלכתית דבר שהורה בו חכם לא היה אוכל.

בשנה האחרונה לחייו כבר לא יכול היה ה"חפץ חיים" לשרת את עצמו, משום כך היו תלמידים מבני הישיבה שוהים תדיר בביתו ומשרתים את רבם הדגול. פעם אחת אירע שהגישו לפניו מרק עוף.

נטל ה"חפץ חיים" את הכף, אך בטרם נגעה בה בשפתיו שאל פתאום: אמרו נא לי, האם המרק כשר...? נשתוממו בני הבית למשמע שאלה בלתי צפויה שכזו.

מה פירוש? תמהו הנוכחים הרבנית בעצמה הכינה את המרק! ה"חפץ חיים" נותר בשלו, נמנע מלטעום מן המרק וחזר על שאלתו: אם בטוחים אתם שהמרק כשר...? פנו הנוכחים לשאול את פי הרבנית האם המרק כשר.

זו הפעם הראשונה שמציגים הנפי שאלה שכזו! התפלאה הרבנית, אולם בהכירה את בעלה הצדיק החליטה בכל זאת ללכת ולערוך חקירה ודרישה בענין.

למרבה הפלא התברר כי אכן המשרתת טעתה! שני עופות היו בבית, האחד כשר למהדרין ואילו בעוף השני התעוררה שאלה בדבר כשרותו והוא נשלח אל הרב שבדק אותו והכשירו.

כהרגלה, הורתה הרבנית למשרתת להשתמש רק בעוף הכשר, ואילו המשרתת החליפה בטעות את היוצרות ובישלה את העוף שנתעוררה בו השאלה. ה"חפץ חיים" לגודל מעלתו הרגיש בדבר!

מקור: וקראת לשבת עונג